

GLASILO

„Slovenskega osrednjega čebelarskega društva za Kranjsko, Koroško in Primorsko“
s sedežem v Ljubljani ter „Slov. čebelarskega društva za Spodnje Štajersko“.

Urejuje FRANČIŠEK ROJINA.

Izhaja 10. dan vsakega mesca in se pošilja udom zastonj.

Leto XIV.

V Ljubljani, mesca februarja 1911.

Štev. 2.

Naznanilo.

Kakor znano, je odboru 2800 *kg* neobdačenega sladkorja na razpolago, naročil pa je došlo za štirikratno to množino. Umevno je, da je moral odbor naročila primerno znižati, kolikor pa kdo dobi, naj vzame za zdaj za ljubo. Upati je, da ga bo društvu prihodnje leto več na razpolago. Sladkor dobe naročniki v prvi polovici marca. **Odbor.**

Čebele in čebelar v februarju.

Josip Kosi, Celje.

Če ravno zemljo krije še odeja bela,
in oster veter črez planine brije,
pa vendar bliža se pomlad vesela,
in solnce zlato toplo nam že sije.

Čebelica še sladko v panju sanja,
o dnevih spomladanskih, njih krasoti,
še malo časa, konec bode spanja,
ogrela bo se v solnca spet gorkoti.

Veseli up naj tvoje tud' srce navdaja,
predragi, skrbni čebelar, sedaj
uljnjak, ki ga tihota še obdaja,
spremenil bo se kmal' v veseli raj.

Mesec januar nam čebelarjem nikakor ni bil sovražen. Odkraja mil, je postajal polagoma mrzleji in je dosegel proti koncu svoje prve polovice občutljivo zimo, vendar je bilo vreme mirno in čebelam ne nevarno.

Druga polovica je postala milejša in je po nekaterih solnčnih krajih celó čebele k izletu izvabila.

Če je bilo v januarju vzdrževanje miru neobhodno potrebno, je to v februarju tem bolje priporočljivo.

Čim dalje je čebela radi zime jetnica v svojem domovanju, tem več neporabnih snovi se ji nabere v njenem črevescu.

Ako ima mir, zdravo hrano in potrebno gorkoto, zdrži neverjetno dolgo, da pričaka zaželeni trenotek, ko lahko izleti in se zunaj panjú očisti. Ako pa vplivajo na njo različne okolnosti, kakor razburjenje po nemiru, prehlajenje, ali uživanje slabe hrane, ne more nežno črevesce več blata zadržati ter se izprazni v panju.

Skrbi torej za popolni mir in pusti senčnice priprte, da solnčni žarki ne bodo čebel motili in jih izvabliali k pogubonosnemu izletu.

V februarju dnevi vidno rastejo, in solnce dobiva svojo moč.

Navadno se narava že začne prebujati. Led gineva, sneg kopni in napaja zemljo. Ponekod že začne trava zeleneti in različne cvetlice, kakor trobentice, zvončki, teloh itd. zrejo radovedno v božji svet in nam naznanjajo prihod novega življenja.

Z novim življenjem v naravi pa se tudi začne gibanje v panju. Matica začne nastavljati zalego, sicer odkraja malo, a počasi vedno več.

Posebno močna ljudstva, ki imajo že več zalege, silijo iz panjev, ker je **treba** donášati vodo za mladi zarod. Na taka ljudstva se mora posebno paziti. Če trpijo žejo, daj jim vode, ali v balonu, v kaki majhni posodici, katero potisneš pri žrelu v panj, v satu, kateri se počasi v mlačno vodo potisne in tako napolni, ali pa položi pred žrelo z vodo napolnjeno gobo. Ta jim bo zabranila nevarne izlete.

Februar nam že večkrat nudi nekaj južnih in precej toplih dni.

Čebele slutijo kljub senčnicam potrebno gorkoto in vedó, da je prišel zanje toli važni trenotek izleta, ter začnejo iz panjev šumeti.

Tedaj pa je prišel tudi za tebe dan veselja. Odstrani senčnice, razširi žrela, če so bila zožena, in odstrani sploh vse, kar bi izlet oviralo.

Kmalu se začne tista prijetna godba, ki bi jo čebelar poslušal cele ure, ne meneč se ne za žejo ne za glad. A ravno sedaj te čaka važno delo. Dan izleta je prvi ugodni čas, da se panji pregledajo in osnažijo. Mrtve čebele in druga drobovina se iz panjev odstranijo, kar čebelam veliko dela prihrani. To drobovino s čebelami vred pa dobro preglej. Če najdeš mrtvo matico, je ljudstvo gotovo brezmatično. Združi ga takoj s sosedom.

Tudi večšine bube med drobovino so sumljiv znak brezmatičnosti, ker matična ljudstva izmečejo take reči iz panjev. Zato si tako ljudstvo zaznamuj, da ga bodeš laglje opazoval.

Iztrgana zalega med drobovino je znak matičnosti, če pa ležijo na dnu kosci strjenega medu, je to znamenje, da ljudstvo trpi žejo.

Čebelarji, ki so jeseni položili na dno panjev podlago iz lepenke, imeli bodo snaženje panjev jako lahko, kakor sem to že v januarski številki navedel, in bodo tudi po drobovini laglje presodili stanje panjev.

Lahko bodo tudi presodili, kje ima ljudstvo svoj sedež in kako daleč je že svojo zimsko zalogo medu použilo.

Če si pri reviziji zapazil, da ima katero ljudstvo grižo, je ponesnažilo satovje in notranje stene panjů, pokladaj mu topel, redko raztopljen sladkor, da bode bolj izletaval in se popolnoma očistil. Pripravi prazen panj, ogreje ga s toplo opeko ali kamni skozinsko, potem pa bolno ljudstvo preseli vanj. Sate, ki niso, ali le malo ponemarjeni, preseli s čebelami vred, ponesnažene pa nadomesti, kolikor treba, s čistimi. Tako ljudstvo dobro nakrmi, ga zadela in mu zoži žrelo. Postalo je slabo in potrebuje tem več gorkote. Pozneje, kadar bodo primerno gorki dnevi, in bodo druga ljudstva že do dobra razvita, prideni mu v presledkih dva sata zrele zalege, katere si drugim močnim ljudstvom odvzel. Opomogel se bode kmalu do dobra. Ponesnaženi panj in satovje je treba dobro očistiti

V februarju še sicer ljudstvom ne bi smelo zmanjkati živeža, vendar po tako slabem letu, ko je bilo lansko, se moramo tudi tega nadejati. Opazovati se bodo morala ljudstva torej tudi še v tem oziru.

Ako opaziš, da je kateremu ljudstvu zmanjkalo hrane, skuhaj sladkor, ali še boljše med in sladkor (kandis) v vodi, in sicer precej gosto, ter napolni z njim prazni sat, ki ga potisneš v panj do gnezda. Delo se mora vršiti hitro, da gorkota preveč ne uhaja iz panjů, potem pa panj takoj dobro zadela. Tudi s pitalnim balonom ali s kakim kozarcem se lahko krmi, vendar prvo se mi dozdeva pripravnije.

Pokladati se sme le za silo, in sicer v velikih porcijah; špekulativno krmljenje v februarju pa bi več škodovalo ko koristilo. Sploh špekulativno krmljenje pred aprilom ni priporočljivo.

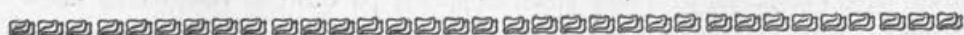
Med izletom pa opazuj čebele tudi pri žrelu. Ako tekajo čebele proti večeru, ko druga ljudstva že v panjih zadovoljno šumijo, še pred kakim panjem nemirno sem in tja kot bi kaj iskale in se ne morejo pomiriti, je to sumljivo, znamenje brezmatičnosti. Opazuj ga zvečer zopet, potrkaj na panj in poslušaj šumenje. Če je to sumljivo, zaznamvaj si ga, in ga pri prihodnjem toplem vremenu združi ali mu pridaj rezervno matico.

Če pa kako ljudstvo kljub ugodnemu vremenu ne bo izletavalo, vendar v panju mirno in zadovoljno šumi, ne sili ga k izletu in ne vznemirjaj ga, ker nima še potrebe za izlet in hoče imeti mir.

Pri vsem dosedaj povedanem pa si zapomni: Ne trgaj satovja brez potrebe narazen, ne moti in ne preganjaj čebel, ker vsako nepotrebno motenje jim je škodljivo. Enakomerna gorkota in mir so prvi pogoj za dober razvoj ljudstva.

Po končanem izletu pa preglej prostor pred čebelnjakom. Našel bodeš otrple čebele ležati. Reve je mraz premagal, in niso se mogle več vrniti v panji.

Ne zapusti teh revnih bitij, poberi jih, poškropi jih z medovo ali sladkorjevo vodo in prideni kakemu ljudstvu. Ta čin usmiljenja ti bodo s pridnim delom mnogotero poplačale.

Čebela v zakonu.

Zdolšek.

(Dalje.)

D. Patent za Češko od dne 30. avgusta 1776 ima ravno isto vsebino. (Nahaja se v VI. zvezku „Handbuch für den politischen Verwaltungsdienst von Ernst Mayerhofer“, V. natis 1900).

E. Dvorni dekret za Koroško od dne 30. junija 1796 je po novem zakonu razveljavljen; razlikuje se od zadnjega le po krajši vsebini in nekaterih malenkostih; tako n. pr. določena je daljava, v kateri se morajo panji narazen postaviti, po času hoje, in sicer $\frac{1}{4}$ ure je 1200 metrov in $\frac{1}{2}$ ure (je 2000 metrov.) Na koncu je še kratek poduk, da imata oba korist: čebelar, ki dobi med, lastnik zemlje pa, ker se cvetje oplodi.

F. Čebele zadevajoči del § 383 našega občnega državljanskega zakonika se glasi:

... kako se zabrani tatvina medu po tujih čebelah, — določeno je v političnih predpisih ...

§ 384. Domači roji in druge krotke ali ukrotene živali se ne smejo prosto loviti, ampak ima lastnik pravico zasledovati jih na tuji zemlji; vendar mora povrniti lastniku zemlje morebiti povzročeno škodo. V slučaju, da lastnik izrojenca roja ni zasledoval dva dni, ali da je ukrotena žival izostala 42 dni, jih sme na javnem prostoru vsak za se vzeti in obdržati, na svojem pa le lastnik dotične zemlje.

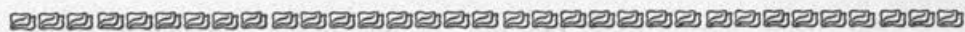
IV. Kako smeš postaviti čebelnjak?

Čebele kot pritiklina.

Kakor razvidno, nahajajo se le na Primorskem predpisi, ki naravnost povejo, kako se sme postavljati čebele. (Če še morebiti kdo ni opazil, da vsebuje zakon za Primorsko splošne čebelarske predpise, medtem ko uravnava oni za Koroško le potovanje v pašo, bi rad to še enkrat posebej poudaril). V drugih kronovinah nimajo sličnih določil; s tem pa še nikakor ni rečeno in dovoljeno, da smeš postaviti svoje panji kamor hočeš, niti na svoji zemlji ne, ampak se moraš ozirati na to, da ne boš imel sitnosti s politično ali celo s sodnijsko oblastjo. Jaz bi namreč nikomur ne svetoval postaviti čebelnjaka preblizu kakega javnega prostora. Vzemimo le slučaj, da pride kak prav spoten konj mimo, ki ga čebele opikajo, da zdivia in se pobije. Vsak sodnik te bo brez daljnega premišljevanja obsodil v povrnitev vse nastale škode. Politična oblast pa te iz teh in enakih vzrokov tudi naravnost lahko prisili, odstraniti čebele s takega prostora. Znanemu čebelarju Berlepschu se je ravno tako godilo. Kot dijak na vseučilišču v Berlinu je imel na oknu panj čebel, na bližnji cesti pa so navadno postajali izvoščeki; ko je ta panj nekoč rojil, so čebele konje opikale in panj je moral še tisti večer raz okno. — Čebele sicer same skrbijo za to, da ne postajajo sitne, ker zletijo koj iz panj na visoko v zrak, vendar pri rojenju rade odpočivajo, in tudi veter jih prisili nizko leteti, ljudi, ki se vsake smeti bojijo, je pa dosti in ravno tako takih, ki nimajo smisla za čebelarstvo.

Kar se tiče potovanja v pašo, bi smeli po § 9 zgoraj navedenega patenta čebelarji na Niževavstrijskem, Moravskem in Češkem postavljati svoje čebele na tujo zemljo, ne da bi se jim bilo treba brigati za lastnika taiste. Temu naziranju sicer čisto jasno nasprotujeta §§ 339 in 354 o. d. z., ki prava, da smem kot posestnik ali lastnik kake zemlje delati s taisto, kar hočem in lahko vsakega drugega od vmešavanja izključim. To vendar ne gre, da bi smel vsak, četudi samo za časa ajdove paše postaviti na mojo zemljo čebeljak in čebele, ne da bi me kaj vprašal, in tudi se mora uvaževati, da se je občni državljanski zakonik pozneje izdal, kakor večkrat omenjeni patent, v katerih slučajih se prejšnje določilo po poznejšem obsebi razveljavi. Vkljub temu je najvišje sodišče s sodbo od 18. novembra 1885, opiraje se na ta patent, izreklo, da tisti ni motil posesti, ki je brez dovoljenja postavil v ajdovi paši čebele na tujo zemljo! Hvala Bogu, velja to kvečjemu za Niževavstrijsko, Moravsko in Češko, za druge dežele pa ne, in tudi le za potovanje v pašo. Na Koroškem in Primorskem se mora lastnik sam zglašiti pri občinskem uradu, če hoče vzeti tuje čebele v pašo, čemur je zopet pogoj, da se je poprej z dotičnim čebelarjem pogodil. Onih 16 vinarjev namreč od vsakega panjū dobi občina, z lastnikom zemlje pa se mora čebelar še posebej pogovoriti.

Na Italijanskem in Francoskem je čebelnjak s čebelami vred izrečno del zemljišča, kjer stoji (pritiklina); to ima ta pomen, da se n. pr. pri prisilnih prodajah ne sme prodati za se, ampak le z zemljiščem vred. V našem zakonu tega sicer ni posebej izrečeno, vendar se mora pri kmetijskih posestvih to trditi, zakaj del zemljišča je pri nas vse, kar se potrebuje za obdelovanje takega, in k temu gotovo spadajo tudi čebele, ker so vendar za rastlinstvo tolikega pomena. Seveda pa je potrebno vedno le gotovo število panjev, ki ne sme biti preveliko. Pri nekmetih je stvar drugačna, in bi se smelo na pr. zarubiti in prodati panji same, čebelnjak sam brez zemlje pa le potem, če je tako postavljen, da se da brez škode prestaviti. Hvala Bogu, da se ljudje čebel še preveč bojijo; sodnijski sluga bo raje prej poiskal vse druge predmete, čebel se bo pridno izogibal in jih bo obiskal le v skrajni sili, če drugega ni našel.

O ureditvi praktičnega čebelnjaka.

Ivan Jurančič.

Čebelnje panji postavljamo na tri načine: 1. posamezno na prostem, tako da ima vsak panj posebej streho in podstavo zase; 2. več zloženih pod skupno streho, takoimenovane paviljone in 3. v čebelnjake. Vsak teh načinov ima svojo dobro, pa tudi svojo slabo stran. Pri posamezno na prostem postavljenih panjih uživa čebelar pri opravih popolno dnevno svetlobo in ima neomejen prostor, kar je velikega pomena. Zlasti oni panji, ki se odpirajo odzgoraj, so najbolj pripravi za postavljanje na prostem. Ta uredba pa zahteva razmeroma veliko prostora, s katerim vsakdo ne razpolaga. Razun tega so panji v nevarnosti zaradi tatvine, in za zimo se veliko težje dobro zavarujejo, če niso panji prav topli, t. j. iz dvojnih sten.

Paviljoni nudijo iste ugodnosti, zavzemajo pa malo prostora ter so posebno ugodni za prezimovanje, ker so sestavljeni le iz takih panjev, ki imajo dvojne stene.

Čebelnjak varuje čebele pred hudobno roko in pred vsakovrstnimi vremenskimi vplivi; poleg tega nudi še pripraven prostor za razna opravila in ugodno shrambo za vsakovrstne čebelarske potreščine. Temu nasproti pa povzroča precejšnje stroške, katerih se pri prvih dveh načinih izognemo.

Z ozirom na materijelni uspeh je brez pomena, najsibodo panji postavljeni tako ali tako, to je odvisno le od osebnih in krajevnih razmer. Kakor se kdo navadi, tako mu bolj ugaja; v nekaterih krajih čebelnjaki sploh niso v navadi, v drugih pa se sploh brez čebelnjakov ne čebelari.

Da čebelnjak vsestransko ustreza svojemu namenu, mora biti praktično urejen. Predvsem mora biti dovolj prostoren; zadaj za panji naj bo najmanj poldrug do dva metra prostora. V pretesnem čebelnjaku se kaj težko dela. Ni dovolj le toliko prostora, da človek za silo stoji, temveč mora se prosto gibati, kadar sate iz panjev jemlje, na stol (kozico) obeša, čebele pometa, roje vsaja itd. Večkrat je potrebno, da po več ljudi sem in tje neovirano hodi. Ob zadnji steni se postavi omara za satovje, mizica za razna opravila, in večje orodje, kakor izmetalnica, stiskalnica za vosek itd.; razun tega mora biti še dovolj prostora za vsako opravilo.

Kdor bi moral iz kakegakoli ozira štediti s prostorom, oziroma z materijalom, lahko naredi čebelnjak tako ozek, kolikor ravno panji zahtevajo, zadnja stena pa se liki vratom odpre, kadar se ima v panjih vršiti kako opravilo.

Tudi notranja visokost čebelnjaka naj bo primerna, vsaj tolika, da človek v njem lahko brez strahu raven hodi, t. j. 2'20 — 2'50 m. Ni prijetno v prenizkem čebelnjaku, ker je človek vedno v nevarnosti, da bi z glavo ne butnil v tram. Tudi previsok čebelnjak ni praktičen in več stane, kakor bi bilo treba. Na vsak način pa naj notranjščino krije še strop, ne samo streha, ker je tako pozimi topleje, poleti pa solnčna vročina ne more toliko na čebelne panji vplivati, kakor skozi samo streho. Razun tega še v podstrešju marsikaj shranimo, česar spodaj v čebelnjaku ne moremo imeti.

Nič manj nego obilno prostora, je potrebno v čebelnjaku dovolj svetlobe. Videl sem nekje čebelnjak „scimpran“ iz težkih brun, kakršnih treba za kako veliko poslopje; prag je bil visok, da bi se človek v koleno vgriznil, kadar ga mora prestopiti, vrata pa nizka kot v lisičjo luknjo. Ko so se ista zaprla, je bila v čebelnjaku taka tema, da se navzoči nismo poznali, oziroma razločevali. Kako bi le bilo mogoče v takem čebelnjaku kaj delati? — Seveda je bil to starodaven čebelnjak. — Čebelnjak, v katerem se mora vsak iz panjů vzeti sat nesti k vratom, da se ga lahko natanko pregleda, se ne more imenovati praktičen. S tem se potratí veliko časa, zraven pa še pomislimo, da se ne dá vsak čas čebel pri odprtih vratih opravljati. Vsak stareji čebelar ve že iz lastne izkušnje, kako težko se včasih kaj vidi ali opazi celo pri polni dnevni svetlobi, ko n. pr. iščemo matico ali preiskujemo celice po jajčkah ali zalegi. Ravno zato je neobhodno potrebno, da tudi v panji svetloba prihaja. Čebelnjak naj ima torej obilno oken, zlasti v zadnji, t. j. panjem

nasprotni strani. Ako je čebelnjak 5 m dolg, ima lahko v zadnji steni že tri okna; razun tega pa še eno na vratam nasprotni strani. Čebelnjak, urejen za zgoraj odpirajoče se panji ima še v sprednji steni vdelane šipe.

Za lahko in spretno vršitev vsakega opravila je velike važnosti tudi visokost panjevih vrst. Ako je spodnja vrsta prenizko, se težko v panj vidi, in pri večjem številu panjev po cele ure po tleh se plaziti ter sključen biti, gotovo ni kaj prijetnega. Spodnja vrsta panjev naj bo 30 do 35 cm od tal. Tudi previsoko panjev nakladati ne kaže. Stojecih panjev sploh ne moremo višje nakladati, nego dve vrsti eno nad drugo. Zgornja vrsta naj ne bo nikdar višja, kakor da se vsako opravilo od tal stoje vrši, ter da se po celi notranjščini panjev vidi. Ne more se imenovati praktično, ako moramo pri vsakem opravilu v zgornjih panjih po lestvici ali stopnicah plezati ter imeti poleg sebe „strežnika“, ki nam sate iz rok vzema in v roke podaja. Gotovo je kaka nesreča, da sat iz roke pade, da nam noga spodrsne itd., še prej mogoča, kakor na tleh, in tako visoko zgoraj v čebelnjaku sploh ni nikdar potrebne svetlobe. (Konec prih.)

XIII. občni zbor

„Slovenskega osrednjega čebelarskega društva“ v Ljubtjani.

Poroča tajnik Hinko Zirkelbach.

Občni zbor se je vršil na Svečnico, dne 2. februarja 1911, v mali dvorani „Mestnega doma“ po tem-le vsporedu:

Otvoritev občnega zbora.

Gospod predsednik Frančišek Črnagoj otvori občen zbor, izrazi veselje, da se je v kljub hudemu mrazu udeležilo nad 60 članov bližnjih in daljnih krajev. S tem so pokazali, kako se zanimajo za čebelarstvo in za društveno življenje. Iskreno pozdravi vse navzoče, posebno še zastopnika bratskega slovenskega spodnještajerskega čebelarskega društva g. Jurančiča, deželnega sadjarskega inštruktorja g. Humeka ter g. Tomana, od trgovinskega in poljedelskega ministrstva nastavljenega veščaka za eksport čebel v Ameriko.

Tajniško poročilo.

Cenjeni sočebelarji! Vsak vesten in natančen čebelar naredi koncem leta račun, koliko je imel pri čebelarstvu dohodkov in stroškov, izbira plemenjake, slabe panji odstrani, premišlja kako je čebelaril, kaj je zagrešil in kaj mora v prihodnje popraviti, da bo imel od čebelarstva več dohodkov.

Tudi vi ste se danes tukaj zbrali, cenjeni sočebelarji, da izveste od odbora, kateremu ste lansko leto izročili društveno čebelarstvo, kako je čebelaril v preteklem poslovnem letu, presodite njegovo delovanje, nasvetujete to in ono ter izberete na novo plemenjake, t. j. društveni odbor.

Tu podam poročilo o stanju in delovanju društva v preteklem poslovnem letu:

Število članov.

Društvo je štel 2 častna in 718 rednih članov.

Društveno glasilo.

Društveno glasilo je „Slovenski Čebelar“. Urejuje g. Frančišek Rojina, upravništvo pa vodi moja malenkost. „Slov. Čebelar“ je tudi glasilo „Slov. spodnještajerskega čebelarskega društva“. Poleg članom se razpošilja „Slov. Čebelar“ za znatno znižano ceno koroškim Slovencem in članom soc. odseka slov. štajerskih učiteljev, nekaj pa v zameno drugim listom.

Odbor.

Odbor je bil sledeči:

Predsednik: Črnagoj Frančišek, nadučitelj na Barju pri Ljubljani.
Podpredsednik: Žnideršič Anton, tovarnar v Ilirski Bistrici.
Tajnik in blagajnik: Zirkelbach Hinko, hišni posestnik v Ljubljani.
Odborniki: Verbič Josip, c. kr. profesor v Ljubljani.
Petrič Ivan, učitelj v Spodnji Šiški.
Likozar Anton, nadučitelj v Ljubljani.
Babnik Ivan, uradnik c. kr. tob. tovarne v Ljubljani.
Rojina Frančišek, kot urednik „Slov. Čebelarja“.

Delovanje odbora.

Odbor je imel 12 sej.

Brezdavčni sladkor.

Pretečeno leto je bilo skrajno slabo za čebelarstvo. Panji so bili jeseni suhi in čebelarji so globoko posegli v žep, če so hoteli prezimiti plemenjake. Da se čebelarjem kolikor toliko odpomore, prosila je državna zveza čebelarskih društev v Pragi finančno ministrstvo, da bi dovolilo večjo množino brezdavčnega sladkorja, z ozirom na skrajno neugodno leto. Finančno ministrstvo je izjavilo, da je pripravljeno dati neko množino brezdavčnega sladkorja. Da pa ne bo kake zlorabe, pomešan bo ta sladkor s 4% peska in 1% žaganja. Takoj na to je obvestila zveza naše društvo, ki tudi pripada k tej zvezi, naj nemudoma vloži prošnjo na finančno ministrstvo za primerno množino sladkorja. Odbor je takoj prosil za 500 stotov ter to tudi naznanil zvezi. Obenem je odbor v „Slov. Čebelarju“ pozval društvenike, da se priglase. Vsa zvezina društev so prosila za 5860 stotov sladkorja. Toda stvar se je vlekla dolgo. Naposled naznani finančno ministrstvo, da dovoli vsem zvezinim društvom samo 300 stotov sladkorja. Na shodu delegatov avstrijske čebelarske zveze, dne 1. oktobra v Gradcu se je določilo, koliko sladkorja dobe posamezna društva.

V odborovi seji dne 6. oktobra l. l. poročal je naš društveni predsednik Črnagoj, ki se je udeležil zborovanja delegatov avstrijske čebelarske zveze, o davka prostem sladkorju.

Po tistem poročilu imela je dobiti Kranjska 20 g sladkorja, in še to le vsled odločnega nastopa našega delegata, ker praviloma bi imeli dobili mi

le 9 q ne pa 20 q. Zbrani delegati pa so pristali na to, da se Kranjski kot znani eminentno čebelarski in v poslovnem letu za čebele neugodni deželi zviša množina davka prostega sladkorja na 20 q.

Naš društveni odbor pa je v svoji seji 6. oktobra, kakor že znano, s pretežno večino glasov sklenil, da se ta množina sladkorja odkloni, in sicer iz vzrokov:

1. Ker je ta množina za dane razmere mnogo premajhna, in bi razdelitev povzročila le zavist in prepir med člani.

2. Ker bi bilo nemogoče izpolniti glavni pogoj finančnega ministrstva, da se vsa množina sladkorja pokrmi do zadnjega oktobra, ker bi bil čas za to prekratek in prepozen.

Po nasvetu našega delegata se je na zborovanju v Gradcu tudi sklenilo, da se takoj po zborovanju pokloni deputacija naše „Čebelarske Zveze“ še enkrat finančnemu ministru, oziroma merodajnim osebam, da se množina sladkorja zviša in pogoji spremene.

To se je zgodilo, in so se dosegli povoljni uspehi. Zveza avstr. čebel. društev dobi vsled tega mesto prej dovoljenih 300 q sedaj 500 q s spremenjenim pogojem, da se more ta sladkor pokrmiti še-le do konca aprila tekočega leta, kar je tudi za nas sprejemljivo.

Na naše društvo pride sedaj 28 q davka prostega sladkorja. Sladkor je kandiran in pomešan s 5% primesjo in bode stal loco tvornica 34 K za 100 q.

Z ozirom na podaljšani rok je odbor sprejel ponudbo ter vnovič pozval svoje člane, da se zglase vsaj do konca januarja za ta sladkor pod pogoji:

1. za sladkor se smejo zglašiti samo člani našega društva, ki imajo za krmljenje potrebne, oziroma revne čebele;

2. za vsak revni panj sme se zahtevati samo 5 kg sladkorja;

3. ta sladkor se mora pokrmiti do koncu aprila t. l.;

4. finančnim organom je dovoliti vsak čas vstop v čebelnjak in jim dati zahtevana pojasnila;

5. vsak član se stogo zaveže, da ne zlorabi te državne podpore, da porabi tedaj ta sladkor tudi res le za pitanje čebel.

Za vsako zlorabo jamčijo solidarno vsi člani in društvo skupno.

Končno je odbor poslal svojemu častnemu članu, prebl. gosp. komercialnemu svétniku Povšetu spomenico, da izposluje v državnem zboru, da fin. miñ. vsako leto dovoli brezdavčni sladkor v večji množini.

Za povzdigo čebelarstva.

Po naročilu deželnega odbornika, preblag. gosp. grofa Barbota je odbor izdelal in deželnemu odboru predložil obširen program za povzdigo čebelarstva na Kranjskem.

Deželnemu odboru se stavijo ti-le nasveti:

Vzor bi bila čebelarska šola, ker pa to ni dosedaj dosegljivo, se pa stavijo deželnemu odboru sledeči predlogi:

1. Deželni odbor daj primerno podporo čebelarskemu društvu za izvrševanje potovalnega pouka.

2. Deželni odbor naj subvencionira primerno število vzornih čebelnjakov, in sicer tri na Dolenjskem, tri na Notranjskem, tri na Gorenjskem in enega v Ljubljani, kjer bi se vršili dva- do tridnevni tečaji s primernim številom udeležencev.

3. Deželni odbor določi 12 ustanov za 14 dnevne tečaje, da se vzgoje čebelarski mojstri in učitelji čebelarstva. Posebej se pa prosi za ustanovitve za 14 dnevne čebelarske tečaje za ljudskošolske učitelje in duhovnike na ljubljanskem učiteljsku.

4. Deželni odbor določi končno še poseben kredit v minimalnem znesku 4000 K, ki jih razdeljuje deželni odbor raznim čebelarjem in čebelarskim podružnicam po nasvetu osrednjega čebelarskega društva.

Kako so se, oziroma se bodo vpoštevali ti nasveti, je sedaj še neznano.

Olajšave pri prepeljavi čebel na pašo.

Po naročilu občnega zbora je odbor vložil prošnjo na žel. ministrstvo, da bi se moglo čebele pri prepeljavi na pašo nakladati v vozove zvečer po uradnih urah. To prošnjo je žel. ministrstvo ugodno rešilo. Odgovor se glasi:

Slovenskemu osrednjemu čebelarskemu društvu za Kranjsko, Koroško in
Primorsko
v Ljubljani.

Po naročilu c. kr. železniškega ministrstva št. 67.153/16 z dne 18. januarja 1910, se vam, rešujê vašo vlogo z dne 8. junija 1909, naznanja, da nalaganje čebel za v pašo izven uradnih ur navadno ne zadeva na posebne težkoče, ako se potrebni vagoni pravočasno, vsaj 48 ur prej naročê, êe čebelarji nalaganje ponoči sami oskrbe, in êe ponoči nameravano nalaganje pravočasno postajam naznanijo, da se vse potrebno pripravi.

Ravno tako je izjemoma mogoče s čebelami naložene vagone priklopiti osebnim vlakom, êe se pošiljatve pravočasno naznanijo, in se v takih slučajih od odpošiljavcev preskrbi toliko ljudi, da se more vagon, ki ga je treba priklopiti, potisniti k vlakom, in êe so dotični vagoni sposobni za vožnjo z osebnimi vlaki. Dodevanje takih čebelnih vagonov k osebnim vlakom je vendar z ozirom na moč strojev le omejeno ter se ravna po posameznih slučajih. Torej je najbolje, êe se čebele odpošiljajoêe stranke zedinijo za gotovi čas, oziroma za doloèeni dan, v katerem slučaju pri primernem številu odpošiljatev vozijo kakor dozdej posebni noèni čebelni vlaki.

Oddaja čebel na doloèenih postajah takoj pri dohodu vlaka se bo v potrebi v posameznih slučajih dovolila, êe prejemnik odpošiljatev na kolo-dvoru prièakuje, ker pri tem obvešèenje ponoèi odpade.

Voznina bi se morala v takem slučaju frankirati. Razun tega mora stranka na zahtevo postaje pred odpeljavo čebel položiti primeren deposit, ki se pozneje poravna.

Postajam, ki pridejo v poštev, se je naroèilo, biti pri pošiljativah čebel postrežljive.

Za c. kr. ravnatelja državne železnice:

A. Uredniček.

Za obrambo čebelarjev.

Na predlog odbora čeb. društva o zadevi nekega spornega čebelnjaka v Zgornji Šiški je deželni odbor ugodno rešil priziv v korist čebelarja.

Odbor se je z novega obrnil na mestni magistrat, da stopi na prste medarjem, ki se ne drže obrtnih predpisov.

Odbor je energično protestiral pri Neunteufelnu glede njegovega inserata v „Bienenwattru“, ker škoduje kranjski čebeli.

Teoretičen in praktičen pouk.

Odbor se je prepričal, kako potreben je pouk našim čebelarjem, kako dovtetni so zanj. Ker društveno glasilo „Slovenski Čebelar“ ne more ustreči vsem zahtevam, zato je posebno pozornost obračal odbor na čebelarške shode. Le primeren pouk pripomore, da se povzdigne umno čebelarstvo. V ta namen je priredil 25 poučnih shodov, na katerih je teoretično in praktično poučeval umno čebelarstvo naš potovalni učitelj g. Anton Likozar.

Ti shodi so se vršili na sledečih krajih, času in predmetu:

Dne 8. decembra 1909. Smlednik. Glavna pravila umnega čebelarstva, Čebelarške knjige in listi. (Dobro obiskano.)

Dne 26. decembra 1909. Brezovica pri Ljubljani. Prednosti premakljivega dela. Eksportni panj. Čebelarške podružnice. (Prav dobro obiskano.)

Dne 13. februarja 1910. Krka. Kako postopati spomladi s čebelami. Kako se napravljajo umetne medstene. Eksportni panj. (Čebelarstvo že zelo razvito.)

Dne 20. februarja 1910. Grosuplje. Eksportni panj. Kupčija s čebelami. Kako oskrbujemo čebele poleti. (Kupčija je dobro razvita.)

Dne 27. februarja 1910. Škofja Loka. Eksportni panj. Kako se pospešuje kupčija s čebelami. Čebelarjenje na med. (Dobro napredujoča podružnica.)

Dne 19. marca 1910. Gorje pri Bledu. Čebelarška kupčija. Glavne napake v poletnem čebelarjenju. Eksportni panj. (Dobra podružnica.)

Dne 19. marca 1910. Kranj. Razni sistemi panjev. Praktičen pouk z raznim orodjem. Kako čebelarimo na kupčijo in kako na med. (Najboljša podružnica.)

Dne 20. marca 1910. Selca nad Škofjo Loko. Opravila umnega čebelarja spomladi. Eksportni panj. Kupčija. (Zelo dobro obiskano.)

Dne 28. marca 1910. Jelični vrh pri Idriji. Razno orodje. Premakljivo delo. Eksportni panj. (Delavna podružnica.)

Dne 24. aprila 1910. Črnavce pri Radovljici. Kupčija s čebelami. Eksportni panj. Glavne napake poletnega čebelarenja. (Zelo razvita kupčija.)

Dne 1. maja 1910. Št. Vid pri Zatičini. Čebelarške podružnice. Umno čebelarstvo sploh. Kupčija. Eksportni panj. (Veliko zanimanje.)

Dne 5. junija 1910. Podravlje na Koroškem. Poletna opravila. Pravilno vzimovanje. Podružnice. (Pravo zanimanje.)

Dne 5. maja 1910. Grahovo ob Bači (Primorsko). Kupčija. Eksportni panj. Bolezni. Kako se prideljuje med. (Močna podružnica.)

Dne 8. maja 1900. Rob pri Vel. Laščah. Glavne napake naših čebelarjev. Poletno pitanje. Eksportni panj. (Prav dobra podružnica.)

Dne 12. junija 1910. Želimlje. Glavna pravila umnega čebelarstva Premakljivo delo. (Čebelarstvo zelo zanemarjeno.)

Dne 19. junija 1910. Zgornja Vesca na Koroškem. Kako pitamo poleti. Prednosti umnega čebelarjenja. Eksportni panj. (Veliko zanimanje.)

Dne 26. junije 1910. Polhov Gradec. Splošna pravila umnega čebelarstva. Življenje čebel. Pitanje. (Zelo zanemarjeno.)

Dne 10. julija 1910. Planina pri Rakeku. Praktično razkazovanje pri uljnaku. Poletno pitanje. (Najbolj napredni čebelarji.)

Dne 17. julija 1910. Banjaloka, Kočevje. Življenje čebel. Napredno čebelarstvo sploh. Vzimovanje. Pitanje. (Premalo zanimanja.)

Dne 24. julija 1910. Raka. Predavanje za začetnike. Čebelarska kupčija. Čebele in vinogradi. (Premalo čebelarjev.)

Dne 31. julija 1910. Poljane nad Škofjo Loko. Čebelarsko opravilo v poletju. Kako homo pravilno vzimili. (Velika udeležba.)

Dne 21. avgusta 1910. Postojna. Praktično razkazovanje pred uljnjakom. Pravilno vzimovanje. Kuhanje voska. (V okolici dosti čebelarjev.)

Dne 28. avgusta 1910. Kobarid. Kako čebelarimo na med. Prepeljavanje čebel. Bolezni. (Mnogo čebelarjev prezimuje svoje čebele v Italiji.)

Dne 11. septembra 1910. Račna. Premakljivo delo. Eksportni panj. Pravilno vzimovanje. (Dosti mladih vnetih čebelarjev.)

Dne 23. oktobra 1910. Notranje Gorice. Napredno čebelarstvo sploh, in o umnem prezimovanju.

Po izreku predavateljevem so bili skoraj vsi shodi dobro obiskani. V mnogih krajih pred nekaj leti niti vedeli niso, da obstoja premakljivo satovje, a sedaj se v istih krajih dobe čebelarji, ki imajo vso potrebno pripravo za napredno čebelarstvo. To je uspeh shodov.

Poleg teh shodov je bil dne 11. in 12. junija l. l. dvadnevni tečaj za začetnike v Ilirski Bistrici pri čebelnjaku g. A. Žnideršiča. Na tem tečaju je predaval g. prof. Verbič o sestavi čebelinega telesa in življenju čebel, matice in trota, o škodljivcih čebelarstva ter našteval pripomočke, kako se jih ubraniti. Temeljito svoje predavanje je pojasnjeval z lepimi stenskiimi slikami. Gosp. Žnideršič je razkazoval čebelnjak in njega opravo ter razložil panj, v katerem čebelarji on. Poučeval je njegov način vzgoje matic, pokazal umetne matičenjake in drugo. Gospod urednik je predaval o rojih. Praktično so se vežbali začetniki vlivati umetno satovje, staviti ga v okvirje in pritrjevati, preprezati ga z žico itd. Videli so, kako se naredi roj, stiskalnice za vosek, točilnico za med, omaro za shranjevanje satja, žvepljanje istega itd.

Enodnevni čebelarski tečaj je bil tudi v Kamniku dne 16. maja pri uljnaku vzornega čebelarja g. Jožefa Koširja v Podjelsi pri Kamniku. Shod je bil izredno dobro obiskan. Poleg domačih čebelarjev so prišli tudi nekateri čebelarji iz Kranja, Št. Vida, Komende in drugod. Tečaj je bil dopoldne teoretičen, popoldne pa praktičen. Predavala sta znana čebelarska veščaka gg. Anton Likozar in Josip Petrič. Razkazovalo se je zbranim čebelarjem razne panji, čebelarsko orodje, kako se vliwa umetno satovje in drugo.

Podružnice.

Posamezne čebele ne zmorejo mnogo, marveč le skupno v svoji zadrugi — v panju. Tako je tudi pri čebelarjih in drugih stanovih. Le v organizaciji je moč in napredek. Marsikateri posamezni čebelar bi rad kupil izmetalnico, stiskalnico za umetno satovje, vendar sam teh stroškov ne zmore, poleg tega bi pa to precej drago orodje le malokdaj v letu potreboval. Ako so pa čebelarji v dotičnem kraju združeni imajo svojo podružnico, prispeva nekaj k nabavi potrebnega čebelarskega orodja podružnica, in nekoliko podpore da osrednje društvo. Orodje si posojujejo člani drug drugemu. Na ta način je pomagano vsem.

Doslej so bile vse podružnice ustanovljene brez oblastvenega dovoljenja. Pretečeno leto je pa zahtevala c. kr. deželna vlada, da mora imeti vsaka podružnica zase potrjena pravila. Odbor je takoj sestavil podružnična pravila ter jih predložil v potrditev, in sicer za podružnice na Kranjskem deželni vladi v Ljubljani, za Koroško v Celovec in Primorsko c. kr. namestništvu v Trstu. Pravila so bila brez zadržka potrjena.

Postavno ustanovljenih podružnic je 21 in sicer v sledečih krajih ter imajo članov:

Na Kranjskem:		13. Ribnica	12 čl.
1. Boh. Bela	30 čl.	14. Rob pri Vel. Laščah . . .	36 „
2. Bršljin pri Novem mestu	20 „	15. Selce nad Škofjo Loko . . .	23 „
3. Gorje pri Bledu	15 „	16. Škofja Loka	22 „
4. Grosuplje	13 „	17. Vipava	19 „
5. Idrija	17 „	18. Vrhnika	21 „
6. Il. Bistrica	32 „	Na Koroškem:	
7. Kamnik	42 „	19. Podravlje	27 „
8. Košana	28 „	20. Zg. Vesca	23 „
9. Kranj	50 „	Na Primorskem:	
10. Krka pri Zatičini	22 „	21. Grahovo ob Bači	38 „
11. Laze pri Planini	30 „		
12. Radovljica	21 „		

Nekatere teh podružnic zelo dobro napredujejo.

Tudi letos so se priklopili k podružnicam člani, ki spadajo v njih okrožje, četudi so se prijavi naravnost osrednjemu društvu, ter vrnili podružnicam prispevki teh članov. Vsaka podružnica je dobila od osrednjega društva prepis imenikov direktnih in indirektnih članov.

Opazovalne postaje.

Tri leta je z največjo požrtvovalnostjo in natančnostjo vodil opazovalnice njih ustanovitelj podpredsednik g. Anton Žnideršič. Vsled preobilega posla v svoji tovarni in pri čebelarstvu je izročil začetkom marca vodstvo opazovalnic vrednemu nasledniku c. kr. profesorju na učiteljsišču v Ljubljani gosp. Josipu Verbiču. Že stan gosp. Josipa Verbiča nam jamči za vzorno vodstvo opazovalnic.

Opazovalnic je osem, ki jih vodijo v sledečih krajih naslednji gospodje:
V Ilirski Bistrici Anton Žnideršič.
V Kranju Gottlieb Lovro Konjedič.
V Metliki Konrad Barle.
V Nabrežini Fr. Sila.
V Podgorju pri Kamniku Niko Sallath.
V Strugah pri Dobropoljah Janez Meglen.
V Ljubevču pri Idriji Štefan pl. Premerstein.
Sv. Duh na Ostrem vrhu Jakob Gradišnik.
Mesečna poročila so bila objavljena v „Slov. Čebelarju“.

Podpore.

Vsled sklepa občnega zbora l. 1910 je odbor razdelil 398 eksportnih panjev. Dalje je odbor podpiral, podružnice, sotrudnike „Slov. Čebelarja“, predavatelje, dajal čebelarjem nasvete, jim naročal razne čebelarske potrebščine, presojal v izjavo poslane prošnje in dopise, tičočih se čebelarstva i. dr.

Iz tega poročila tedaj razvidite, cenjeni čebelarji, da je odbor storil za pouk, korist in povzdigo čebelarstva, kolikor je mogel in kolikor so mu dopuščale finančne razmere.

Društvena pisarna.

Končno še omenim, da se nahaja društvena pisarna v moji hiši, Ljubljana, Mala čolnarska ulica št. 9, kjer sem bil na razpolago članom v delavnikih opoldne in zvečer ter ob nedeljah in praznikih. Pri meni je je spravljen tudi društveni inventar.

Tajniško poročilo odobri občni zbor.

Ker ne moremo v tej številki priobčiti vsega poročila o občnem zboru, poročamo sedaj samo še volitev odbora.

Na predlog g. Niko Sallatha je bil izvoljen ves stari odbor. Ker pa gosp. Janko Babnik ni hotel več prevzeti odborniškega mesta, je bil mesto njega izvoljen v odbor g. Niko Sallath iz Podgorja pri Kamniku.

Odbor je sedaj sledeči: Predsednik: g. Frančišek Črnagoj, nadučitelj na Barju pri Ljubljani; podpredsednik: g. Anton Žnideršič, tovarnar v Il. Bistrici; odborniki: gg. Josip Verbič, c. kr. profesor v Ljubljani, Anton Likozar, nadučitelj v Ljubljani, Ivan Petrič, učitelj v Spodnji Šiški pri Ljubljani, Niko Sallath, zasebnik v Podgorju pri Kamniku, Hinko Zirkelbach, posestnik v Ljubljani, Frančišek Rojina, kot urédnik „Slov. Čebelarja“; namestnika: Janko Strgar, čebelarski trgovec v Bitnjah pri Boh. Bistrici, Anton Markl, čebelar v Boh. Beli; pregledovalca računov: I. N. Babnik, posestnik v Dravljah, Avgust Korbar, nadučitelj v Preserju.

Odstopivšemu odborniku g. Janku Babniku izreče občni zbor zahvalo.

(Konec prih.).

DOPISI.

Z Roba pri Vel. Laščah. „Ala, je že zopet eden prav na široko usta odprl“ bodete rekli urednik in drugi čebelarji, ko prejmete moje poročilo. — Imel bi sicer mnogo povedati, pa mislim, da bi naposled že meni samemu presedalo, kaj šele drugim! — Če pregledam pretečeno čebelarsko leto, moram splošno reči, da je bila pri nas nekako srednjedobra čebelarska letina. Pomlad je bila sicer vsa solzna, poletje je solzam pritrjevalo, jesen se je morala po prejšnjih ravnati, pozimi naj pa čebelar čaka prihodnosti. No, pa s tem še ni rečeno, da se je moral tudi čebelar celo leto solziti in obupno sklepati roke, saj se je že privadil takim letinam; navsezadnje je bil tudi zadovoljen, če je bilo mnogo ali malo rojev. Od mnogo rojev — pravijo — ni dosti pričakovati, če jih je pa malo, pa jaz malo pričakujem — mislim pa, da je takih „jaz“ več med čebelarji. Pa kaj roji — med, med! Medu je pa že itak dovolj povsod. (Smelo trdim to, saj še kupca za čebele nimaš, inseriraj v „Čebelarja“ ali pa naravnost odjemalcu piši!) — V marcu že (in v aprilu) smo pri nas računili in računili na kožo naših muh, da mora biti letos nekaj izrednega pri čebelarstvu. Jaz n. pr. sem hodil opazovat Halleyev komet, kdaj bo oplazil s svojim repom moj čebelnjak, da se bode pocedil med meni naravnost v keblco, pa smo bili v aprilu in maju vendar razočarani. Nekateri čebelarji so mi tožili, da jim je več panjev čebel pomrlo vsled „slabosti“, da čebel še ni videti zadej, in da v maju še ni videti novega satja. Ko se je odprla pri nas paša v resju, sem peljal vse svoje muhe v reso (to namreč vsako posebe na močni vrvici!?) s pristavkom, da mora vsaka najmanj na desetino „kubikov“ znesti domov. Reči moram, da so me poslušale, drugače pa so tarnali čebelarji, kjer ni bilo dovoljne paše v resju. — Pričeli so se roji. Meni je rasel greben, češ, prvi bom letos izkazal roj, pa se mi je greben še o pravem času podel, ko sem čital v „Čebelarju“, da so bili prvi roji že v aprilu in v prvi tretjini maja: „Pojte se farbat“ sem si mislil „če zmerom drezate v svoje panji, potem mora že iz nadležnosti izleteti prvi roj!“ Še enkrat mi je zavrela kri (pa ne misliti, da je bilo tako hudo), ko je v naši podružnici prva imela naša čebelarka ga. Franja Kresal prvi roj dne 13. maja. Potolažil sem se šele, ko sem imel jaz prvi roj dne 17. maja. Tudi drugim našim čebelarjem so s tem dnevom začeli rojiti prvci. 19. maj (Halleyev komet) prinesel mi je roj, katerega sem ogrenil v eksportni panj in ga krstil za „Halleyev komet“. Šlo je tako dalje, da sem imel iz 18 starcev 48 rojev; bili so tudi tretjaki in četrtjaki, vnuki prvci in drugci. Združeval sem kar po dva drugca in celo po tri tretjake. V enem slučaju se mi je pa kar več rojev vsedlo na kup, češ, vidiš „skaza-čebelar“, takle roj moraš ogreniti v en panj, ne pa vsako pest muh posebej prepustiti prazni škatli! — Matice so se sprašile deloma slabo. Če je bilo preje in potem lepo vreme, moralo je deževati takrat, ko so izletavale matice na praho. Jaz bi se bil „lufta“ prijel, ko sem videl, da so se začele zatvornice za dež odpirati okrog poldne. Mislim, da smo večina čebelarjev gledali proti nebu in prosili, naj nam bode sv. Ambrož milostljiv vsaj ob prahi mamic. — To pa rečem, če človeku

včasih bolj trobiš, gotovo ti bo delal po svoji pameti — vsaj jaz sem take baže človek (no, pa si tudi dam dopovedati). Ogrebal sem vnuke — prvice in drugce. Pa kaj se je zgodilo? Ravno sem nekemu „kilavemu“ drugcu držal prestrezalo, ko zagledam roj, da se pred čebelnjakom vrti s pritajenim glasom. No, sem si mislil: zopet eden! Nisem še „kilavca“ rešil, se je imenovani roj že pomikal „čez mejo“ — meni se je pa tudi že začelo svetiti. Jaz za njim — pa kaj, ko mora človek gledati pod noge in v zrak, pa še nič ne vidi. Želel sem postati ptica, da bi šel še jaz, če ne drugam, pa „med kavke“ . . . Bil je torej vnuk, ki se mu ni dopadlo stanovanje, katero sem mu jaz odmeril. Radoveden sem bil, če so odšle s polnimi ali praznimi želodčki. Vsakovrstne misli so mi rojile po glavi, najhitreje pa mi je prišel v spomin gosp. Likozar in njegove besede: „Nikar ne pustite rojiti vnukom; nimate nikakih koristi od njih itd.“ Pa to še ni bilo dovolj; vnuk — prvec mi je prišel ob matico, izrojenec je bil pa suh in si niti v ajdovi paši ni opomogel; bilo ga je treba pred vzimljenjem prav pošteno krmiti. Tako so me muhe same izučile — če bo kaj izdalo! Oddali smo tudi čebele v ajdovo pašo. Nekatero so menda nosile kamenje v panjove, druge pa so prišle z zadostno zalogo iz paše. Da bi bilo le še en teden ugodno vreme ob glavni ajdi, pa bi se bil med cedil iz panjev. Vsi čebelarji, ki so peljali svoje čebele v ajdo, bili so zadovoljni. — Še neko posebnost naj opišem. Imam kranjiča, ki ima žrelo dolgo 8,3 cm. Dal mi je 3 roje; umevno je, da je sam oslabil. Ko so se čebele pripravljale za zimo, so menda računile na to, da jih je malo pri hiši, in kdove, na kaj še vse, skrajšale, oziroma zožile so si žrelo z zadelavino za 2 cm in sicer na znotranji strani, da je sedaj žrelo dolgo le 6 cm. Menda se bojé, da bi jim kaj (!?) ne zmrznilo pozimi v panju, ker jim večkrat brije naravnost v žrelo. — Sedaj naj naše ljubljenske še počivajo v miru in delajo naj sklepe in načrte za prihodnje delo; mi čebelarji pa že sedaj ručunajmo, koliko kronic bodo nanesele — ali pa odnesele — brez načrtov in sklepov pa tudi mi ne ostanimo!

Ka e S.

=====

VESTI IZ PODRUŽNIC.

KRANJSKE PODRUŽNICE.

Čebelarska podružnica v Košani je imela v nedeljo dne 11. decembra popoldne ob 3. uri v šoli svoj redni občni zbor, katerega je otvoril naš vneti čebelar gosp. nadučitelj Janko Grad s tem, da najprej vse navzoče prisrčno pozdravi, želeč jim obilnejšega blagoslova božjega pri čebelah, kakor je bilo minolo leto. — Pri tem se tudi spominja umrlega načelnika Martina Srebotja, kateremu vsi navzoči želijo večni mir in pokoj. Potem je sledilo poročilo tajnika, ki kaže, da je podružnica minolo leto prav dobro napredovala; nabavila si je precej čebelarskega orodja, katero je na razpolago vsem udom. Tudi je podružnica kupila od gosp. Žnideršiča 17 eksportnih panjev in jih razdelila udom, tako da je dobil vsak enega, in sicer za polovično ceno. —

Za tem je sledilo poročilo blagajnika, ki kaže sledeči račun: Dohodkov je bilo v pretečenem letu 183 K 34 h, stroškov pa 139 K 2 h, tako da ostane v blagajni še 44 K 32 h. Račun se je soglasno odobril. — Potem se je vršila volitev novega odbora, v katerega so bili enoglasno izvoljeni sledeči gospodje: Janko Grad, nadučitelj v Košani, načelnik; Jakob Kranjc, čebelar v Neverkah, namestnik; Anton Jankovič, posestnik in kovač v Dolenji Košani, tajnik; Karol Lenasi, župnik v Košani, blagajnik; za odbornike pa Franc Fidel, posestnik v Novisušici in Franc Kaluža, posestnik v Gornji Košani. — Novi odbor je takoj sklenil sledeče: Naprositi slav. deželni odbor in slav. čebelarsko društvo za večjo podporo, s katero bi se napravil podružnični čebeljak v obližju šole, pri katerem bi imeli čebelarji in šolski otroci, zlasti dečki priliko kaj videti in se poučiti o čebelarstvu. Anton Jankovič, tajnik.

Podružnica v Gorjah pri Bledu ima svoj ustanovni zbor dne 19. februarja ob 3. uri v cerkveni dvorani. Vspored: 1. Pozdrav predsednikovega namestnika. 2. Predavanje gosp. Likozarja. 3. Poročilo tajnika in blagajnika. 4. Volitev odbora. 5. Razni predlogi. 6. Pobiranje članarine za l. 1911.

Polda, t. č. predsednika namestnik.

Čebelarska podružnica na Vrhniki priredi v nedeljo 5. marca t. l. ob 1/2 3. uri popoldne shod čebelarjev v kat. domu rokodelskih pomočnikov. Na shodu bo predaval g. nadučitelj A. Likozar o pitanju z medom in o eksportnem panju. K obilni udeležbi vabi svoje ude in prijatelje čebelarstva odbor.

ŠTAJERSKE PODRUŽNICE.

Čebelarska podružnica za Sv. Križ in okolico. Občni zbor se je vršil dne 26. decembra 1910 v šoli Sv. Križa. G. predsednik Kolar pozdravi navzoče ude, ki so se v precejšnjem številu udeležili zborovanja. Povedal nam je, kako se da vosek izstiskavati, in da se namesto platnene vreče lahko vzame slama. Kdor si hoče tako stiskalnico ogledati, mu jo g. predsednik rad pokaže. Nadalje o čiščenju voska, ker iz nesnažnega voska je težko delati umetno satovje, ter ga tudi čebele ne marajo in ga razjedajo. — Blagajnik prebere vse ude, katerih je bilo lansko leto 31. Dohodkov 78 K 49 h, stroškov 65 K 20 h, v blagajni ostane torej 13 K 29 h. — Tajnik prebere zapisnik lanskega leta ter predlaga, da bi se nakupila prihodnje leto ena stiskalnica iz društvene blagajne za vse ude. — Zborovanje se vrši ustmeno, izvoljeni so bili: g. Kolar, posestnik v Logarovcih, predsednikom; g. Cvetko, nadučitelj v Vučji Vesi, podpredsednikom; g. Bratina, mladenič v Križevcih, blagajnikom; g. Stuhec, posestnik v Stari vasi, tajnikom; g. Vrbnjak, posestnik v Iljaševcih in g. Janšovec, posestnik v Veržeju, kot odbornika v osrednji odbor. Predlaga se tudi, da se prihodnjo pomlad povabi g. Jurančič za podučno predavanje. — Potem povzame besedo g. nadučitelj Cvetko ter nam pripoveduje, kako važnega pomena bi bila za Spodnje Štajersko čebelarska zadruga za vnovčevanje medu, da bi se enkrat naredila stalna cena. Ker so se v teku zadnjih desetletij vsa živila podražila, zakaj pa bi mi čebelarji prodajali med vedno po enaki ceni, ker čebelarstvo je tudi važna panoga kmetijstva. Dalje nam govori o čebelarskem shodu v Gradcu, ki se ga je

sam udeležil. Potem so sledili še dalj časa prijateljski razgovori in izkušnje čebelarjev v minulem letu, ki je bilo še jako povoljno za tukajšnje čebelarje.

A. Stuhec, tajnik.

Čebelarica podružnica za Ormož in okolico ima svoj občni zbor v nedeljo dne 19. februarja ob 3. uri popoldne v čitalniški dvorani ormoški. Običajni spored. Odbor prosi mnogoštevilne udeležbe kakor tudi pravočasnega vplačanja udnine, najkasneje do dne 15. marca. Ta dan se odpošlje imenik in naročnina za „Slov. Čebelarja“.

Odbor.

Listnica uredništva.

Zavoljo obširnega poročila o občnem zboru pridejo nekatere stvari v prihodnjo številko, dasi je ta za štiri strani povečana, kar se naj blagovoljno upošteva.

MALA NAZNANILA.

Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov brezplačno, to pa le **dvakrat v letu.**

Od 20 različnih panjev s čebelami jih **prodam proč deset** po dogovoru in izbiri. Prodajam tudi **ličen čebeljak in topilnik**. Josip Klopčič, nadučitelj, Sv. Peter, Sav. dolina, Štajersko. 2—1

Na prodaj je 100 kranjskih panjev čebel. Čebele so zdrave ter so bile v višavi 1200 m. Cena 10—12 K. Miha Šerjov v Kapli na Dravi, pošta in železnica Svetna vas, Koroško. 2—1

300 kg iztočenega ajdovega medu, zanesljivega pitanca in **70 kranjskih panjev čebel** prodam. Kup po dogovoru. Stefan Homan, Suha pri Skofji Loki. 2—1

200 kg ajdovega in 50 kg spomladanskega prav finega trčnega in garantirano

čistega medu prodam po 130 K, oziroma po K 160 s pločevinasto posodo vred. Pri skupnem odjemu 60⁰ popusta. Prodajam tudi **70—80 kranjskih, malo rabljenih panjev**. Janez Meglen v Potiskavcu, pošta Videm pri Dobropoljah. 2—2

Garantirano pristni med-pitanec 5 kg v pločevinarstvi posadi za 8 K in **12 lično slikanih končnic** za originalni kranjski panj 70 v. prodajnik Niko Sallath v Podgorju št. 90, pošta Kamnik. 2—1

Blaž Urbanič, posestnik na Šavnici (pošta Sv. Ana v Slov. gor., Štajersko) ima **prav fin čist med**, ki je bil lani na razstavi v Gradcu odlikovan, na prodaj in sicer 5 kg s posodo vred 7 K. 2—1

Iz svojega več sto panjev obsegajočega čebelarstva **prodajam**

20—25 meter. stotov zanesljivega medu

z akacije, travniških in gozdnih cvetic v sodcih po 80—100 kg in v satovju. Od 15. oktobra oddajam tudi **čebele v okrepljenju plemenjakov**. Posebno se priporočam čebelarim podružnicam za skupna naročila garantiranega pitanca.

Največja natančnost pri podiranju! Vse cene po dogovoru! 3—2

IVAN URŠIČ, Idersko pri Kobaridu, Primorsko.

Prodajam:

Garantirano zanesljiv **ajdov pitanec**, 5 kg posoda 7 K. — Zaradi pomanjkanja prostora oddam **50 malo rabljenih Gerstungovih panjev** — natančno nemško delo. — brez medišča po 6 K. — Čebelariki knjigi: »Popolni nauk o čebelarstvu«

s podobami in »Razpravo o rojenju čebel«. Obe knjigi staneta elegantno vezani 4 K, mehko vezani 3 K 20 h. — **Deščice za okvirje**, natančno 6×25 mm, krasno iz lipovega lesa našagane in oblane, 100 m 3 K

Kupim zdrave čebele.

I. N. BABNIK, „Čebelariki dom“, Dravljje, pošta Št. Vid pri Ljubljani.

Garantirano zanesljiv, doma pridelani

med - pitanec

12—1

1 kg 1'60 K.

Prodaja:

Iz garantirano čistega voska

umetno satovje

Prodaja:

1 kg 4 K 40 h.

FR. UNGER, Spodnja Šiška pri Ljubljani.

Stiskalnica na škarje za med in vosek je po ceni na prodaj.

Kranjska čebelarska zadruga v Ilirski Bistrici prodaja**trčan med** zajamčeno čist, v 5 kg dežicah po K 8'50 franko, v 25 kg dežah po K 1'50 kilogram.**umetno satje** iz zajamčeno čistega voska, za vsako mero prirezano, kilogram po K 4'40, zabojček s 3 1/2 kg vsebine za K 15'50 poštne prosto.

Pri večjem odjemu znižane cene.

Svojim članom preskrbuje eksportne panji kot so opisani v l. št. predlanskega „Slov. Čebelarja“ s satniki in začetki iz umetnega satja po K 4'—**Iste** z na žico vdelanimi sedmimi umetnimi sati po K 6'60.**Albertijeve panji** kompletne kot so v lanskem „Slov. Čebelarju“ opisani po K 12'—. **Iste** z okvirnimi vrati po K 13'—.Od svojih članov prevzema **svitel trčan med** po K 1'30, **ajdov** po K 1'—, **voščine** po K 1'10, **vosek** po K 3'10 kilogram, franko Ilirska Bistrica.

Kdor hoče postati član zadruge mora plačati vsaj 2 K na račun deleža in poslati podpisano pristopno izjavo. 12—1

**Kranjska čebelarska trgovina
v Višnji gori, Dolenjsko**priporoča **umetno satovje** iz čistega čebelnega voska, **vse čebelarsko orodje**, trčalnice, stiskalnice za vosek, kakor tudi **mizarsko orodje** po najnižji ceni. 10—10

Ceniki zastoj po želji v hrvaškem, češkem ali nemškem jeziku.

Tvrdba kupuje vedno čisti čebelni vosek po najvišji ceni.

Udnina (2 K) in reklamacije naj se pošiljajo upravništvu „Slovenskega Čebelarja“ v Ljubljani, dopisi in članki za list pa uredniku „Slovenskega Čebelarja“ Fr. Rojnu, nadučitelju v Šmartnem pri Kranju.

Odgovorni urednik Mihael Rožanec. — Lastnik „Slovensko čebelarsko društvo“, Tisk J. Blasnika naslednikov v Ljubljani.